

6. Św. Augustyn, Wartości małżeństwa /De bono coniugali/.
Tłum. i oprac. Ks. W. Eborowicz, Pro familia 1. Pelplin
1980, ss.98.

Św. Augustyn jest u nas wciąż najpopularniejszym autorem z Ojców Kościoła. Wskazują na to coraz nowsze dotyczące go pozycje bibliograficzne, zapoczątkowane już w XVI wieku. Najbardziej znanym współczesnym badaczem św. Augustyna w Polsce jest niewątpliwie ks. dr hab. Wacław Eborowicz. Świadczy o tym jego pokaźny dorobek w przedstawianiu myśli augustyńskiej. Ostatnio opublikował on z tej dziedziny nową rzecz: Św. Augustyn, Wartości małżeństwa.

Okazję do napisania tej niedużej książki dało 100-lecie encykliki Leona XIII "Arcanum Divinae Sapientiae" w r. 1880, w której papież wypowiedział się przeciw rozwodom, oraz 50-lecie encykliki Piusa XI "Casti conubii", w której i ten papież nawiązując do 1500 rocznicy śmierci św. Augustyna przypomniał światu podkreślane przez niego zasady chrześcijańskiego małżeństwa. W ten sposób nauka Doktora Łaski znalazła - tak pisze Ks. Eborowicz - wysoki patronat Nauczycielskiego Urzędu Kościoła.

We wstępie omawia Autor traktat Augustyna "De bono coniugali", czas jego powstania i powód, jakim było ustosunkowanie się do żywego w tym czasie manicheizmu i jego pesymistycznej oceny małżeństwa, oraz przeciwstawienie się herezji zbyt optymistycznie patrzącego na małżeństwo Jowiniana. Następnie przeprowadza analizę dzieła, uwypuklając trzy augustyńskie wartości małżeństwa: a/ partnerstwo; b/ wierność; c/ sakrament. W końcu daje pełny przekład rozprawy - potoczysty i wierny, jakimi są wszystkie jego tłumaczenia. Całości dopełnia bibliografia, wykaz miejsc Pisma św., skorowidz imion i nazw i skorowidz rze-

rzeczowy - słowem - cała rzecz zrobiona solidnie.

Książka, omawiająca zdawałoby się odległe, bo z przed półtora tysiąca^{lat} zagadnienia, jest jakby wyjęta z czasów dzisiejszych, dotyczy człowieka współczesnego, stąd jest ona i dziś bardzo aktualna. Chętnie przestudiuje ją każdy duszpasterz i z pożytkiem można ją dać do ręki młodszym adeptom małżeństwa.

Na okładce rzuca się w oczy rubryka "Pro familia 1" . Wskazuje ona, że ukazał się dalsze tego typu pozycje. Niech praca Księdza W. Eborowicza stanie się zachętą do wielu innych. Czekamy na dalsze numery tej serii.

Ks. Wojciech Kania

7. Św. Metody z Olimpu, Uczta, Warszawa 1980, PSP XXIV, ss. 27-108.
Tłum. S. Kalinkowski, oprac. Ks. E. Stanuła.

Czytelnik polski przed kilkoma miesiącami otrzymał do rąk kolejny XXIV tom popularnej serii patrystycznej - Pisma Starochrześcijańskich Pisarzy, zawierający dzieło św. Metodego z Olimpu, "Uczta", w przekładzie znanego tłumacza pism Orygenesa dra Stanisława Kalinkowskiego. Ten chrześcijański sympozjon jest klasycznym przykładem oddziaływania piśmiennictwa starożytnego na twórczość pisarzy wczesnochrześcijańskich.

Twórczość Metodego, o którego życiu bardzo mało wiemy, pozostawała dotąd w Polsce prawie całkiem nieznaną. Bibliografia polska nie odnotowuje na jego temat żadnych opracowań z wyjątkiem kilku fragmentów przekładów jego "Uczty". Dzieło to w całości przełożył wprawdzie przed laty Ks. prof. Jan Czuj, lecz jego tłumaczenie zachowane jedynie w rękopisie jest nieczytelne i niedokładne. Obszer-ny fragment "Uczty" Metodego /prolog, 2 pierwsze przemówienia Mar-